

JAK JSEM SI PÅŽLIÅ NEOBLÅBILA TCHÅNI

StÅeda, 04 listopad 2020

NevÅ-m, jestli sledujete situaci v Polsku. Ve zkratce: v Polsku to vÅtměd 14 dny schvÅlenÅ½ protipotratovÅ½ zÅjkon zvedl do ulic desetitisÅ-ce lidÅ-. Podle tohoto zÅjkona by Å¾ena mohla jÅ-t na potrat pouze ve tÅtmech pÅtmÅ-padech: znÅjsil incest, jejÅ-pÅtmÅ-mÅ ohroÅ¾enÅ- Å¾ivotu. Naopak nemÅ-Å¾e jen tak bezdÅ-vodnÅ-, ale ani v pÅtmÅ-padÅ- poÅjkozenÅ-IÅkaÅtmí oÅekÅjvajÅ-, Å¾e krÅjtce po porodu dÅ-tÅ- zemÅtmě.

VIAjdÅ-strana PiS je v Seimu zastoupena tÅcmÅ-Åtm samÅ½mi muÅ¾i (marÅjika Witkova je podle znÅjmÅ½ch z Polska jen na zavÅtmenÅ- Åºst), kteÅtmÅ-sami nikdy nebudou v situaci, kdy by se museli rozhodnout. PÅtmesto ani oni zmÅnu neodhlasovali pÅtmÅ-mo, ale obrÅjtli se na ÅºstavnÅ-soud. TroÅjku srabÅjtvÅ-a alibismus: âžMy ne, to ÅºstavnÅ-soud rozhodlâ€œ

NavÅ-c o takovÅ½ch vÅ›ech rozhodovat v dobÅ- korona krize, kdy jsou zakÅzanÅ demonstrace, mi taky pÅtmijde trochu faul. NicmÅonÅ po masovÅ½ch protestech bude tento zÅjkon jeÅjtÅ- znovu projednÅjvÅjn, sami nÅkterÅ- poslanci PiS pÅtmipouÅjtÅ-, Å¾e to nenÅ- nejÅ-Å¥astnÅjÅ- ÅtměÅjenÅ-

TakÅ¾e moÅ¾nÅj, snad.

Toto rozhodnutÅ- navÅ-c ukazuje, Å¾e i ultrakonzervativnÅ-vlÅda v Polsku mÅj svÅ demonstrace, tam nejsou jen vÅ›cÃ-mÅ-stskÅ½ch liberÅj, jak by to bylo prezentovÅjno tady, ale pÅtmipojil se takÅ venkov. Ti lidÅ musÃ-bÅ½t neskuteÄ•nÅ naÅjvanÅ-, kdy pÅtmeldÅ-m smÅ-Åtmili s tÅ-m, Å¾e uÅ¾ nÅkolik let nenÅ- moÅ¾nÅ do 12. tÅ½dne pÅtmjeruÅjtÅ-hotenstvÅ-jen na zÅjkladÅ-pÅtmÅjnÅ- Å¾eny. Po MaltÅ-, kde je zÅjzak absolutnÅ-, mÅj tak Polsko v EvropÅ- nejpÅtmÅ-snÅjÅ-ÅtměÅjenÅ-potratovÅ½ zÅjkon.

Tohle dÅ>nÅ-sleduju docela dost. A samozÅtmejmÅ-jako kaÅ¾dÅ½ na takovÅ vÅci koukÅjm optikou svÅ½ch soukromÅ½ch zÅjÅ¾itkÅ-

O svÅ starÅj- dceÅtmí nepÅ-Åju tak Ä•asto jako o Honzovi. Je to bÅjeÄ•nÅ mladÅj Å¾ena, Ä•erstvÅ-podruhÅ maminka. VÅ¾dycky se smÅ-je a ÅtmÅ-kÅj, aÅ¥ jÅ-z toho svÅcho pÅ-smenkovÅjnÅ- maximÅjnÅ- vynechÅjm. Tak snad mi jednou promine.

KdyÅ¾ jsem ji Ä•ekala, bylo mi 19, byla jsem ze vÅjeho trochu vyjukanÅj, moje mÅjt nadÅjenÅ nebyla, spÅ-Åj tedy vÅ½bÅrem partnera neÅ¾ samotnÅ½m tÅ-hotenstvÅ-m, zato tchÅjn byl nadÅjenÅ½ pÅtmelice a bÅ½val by mÅ-nosil na rukou. MÅj milÅ½ se kasal, Å¾e bude pokraÄ•ovatel rodu a na moje nÅjmitky, Å¾e tÅtmeba pokraÄ•ovatelka, ÅtmÅ-kal, Å¾e pÅtmec vÅ-, co dÅjIÅj. Åehtali jsme se tomu oba a pochopitelnÅ nakupovali dupaÄ•ky v neutrÅjnÅ-ch barvÅjch. Dneska bych mu Åtmekla, aÅ¥ si klidnÅ nakoupÅ celou vÅ½bau v modrÅ, Å¾e tomu miminu to vÅjÅ¾nÅ bude naprosto jednoâ€!

JedinÅ½, kdo moje nadÅjenÅ trochu zbrzdil, byla moje tchÅjnÅ. MyslÅ-m, Å¾e mÅ-la radost, Å¾e se jejÅ-rozlÅtanÅ½ synek koneÄ•nÅ usadÅ-a doufala, Å¾e mu druhÅ manÅ¾elstvÅ-snad vyjde lÅ-p neÅ¾e to prvnÅ-. MoÅ¾nÅ tu svou poznÅjmku, Å¾e jsem na mateÅtmstvÅ-pÅtmÅ-lilÅj mladÅj, nemyslela nijak zle.

MoÅ¾nÅj? JÅj nevÅ-m. Nikdy jsem s nÅ- nemluvila na tohle pro mÅ-dost bolavÅtÅma. O tom, Å¾e dÅ-ky nÅ- a jejÅ-mu studu, blbosti a pokrytectvÅ-jsem proÅ¾ila 3 poslednÅ-mÅsÅ-ce ve stresu a s minimem spÅjnku? Tak to totiÅ¾ mÅ-Å¾e dopadnout, kdyÅ¾ vÅjm z vÅ½Åje naznaÄ•enÅ½ch dÅ-vodÅ- âžnÅ-kdoâ€œ neÅtmekne, Å¾e porodil v osmnÅjcti, a dÅ-tÅ- bylo natolik postiÅ¾enÅ, Å¾e pÅj hodin po porodu zemÅtmelo. MÅjho muÅ¾e mÅjli aÅ¾ o Åjest let pozdÅji. On o tomhle nevÅdÅl celou tu dobu. I jemu s bÅ½valou manÅ¾elkou dÅ-tÅ- v porodnici umÅtmelo a manÅ¾elka se k nÅmu uÅ¾e nevrÅtila. No, a on se taky moc nesnaÅ¾il, abych byla spravedlivÅj.

Byl to tenkrÅt velkÅ½ pÅtmÅ-pad a pochybenÅ-nemocnice, reportÅjÅ¾ o tom natoÄ•enÅ je stÅjle k dohledÅjnÅ-

To, že kdysi měl a jakou starostí - sestru, jsme se oba dovídali, aže když jsme přemijeli za tchánem a ten se jen tak záhal vyptával, jak mi je, a obvyklá lehátko na zahradě, a pitá a zvedni nohy! No, byla jsem hrozná oteklá.

A pak se zeptal, jak a co žádá na genetice a jestli je všechno v počtu židku. Postupně jsme tedy pochopili, proč se ptá. Vábec ho nenapadlo, že bychom mohli nevídět. S měsícem drahým nežil od jeho tří let a sblížili se, až když už byl skoro dospěl, kdy se bavili o jiných věcech.

Na vše tak nějak počítal, že nám to jeho matka žádala, nebo minimálně jemu už počítal hotenství jeho ex. No - nežádala.

Takže si možná dokázala počítat, jak mi bylo.

Nášterec noci naprostě počítal. Naštěstí jsem vedle sebe měla chlapa, který mě pokaždával vzal do náruče se slovy, že se stane cokoliv, tak je a bude se mnou. Možná proto jsem až do konce téhotenství všechny žádaly všechno možné i nemožné, abych v sobě počítala ten strach. Nášjakec pozdně nahlašoval své velké chvíle vživo a vživo vad svojí paní doktorce - takhle ex post - jsem povídala za vcelku zbytečně. A taky jsem se styděla, že až měm tchyni ing. s dvěma postgraduálky, tak je kapář debilní. (Mladá, blbá, co na to žádá, ale donosit a porodit bych už stejně musela cokoliv.)

Naštěstí se Sim narodila naprostě zdravá, počítat mi ji sestra džvala se slovy: že Nebojte, maminky, je všechno v počtu židku, ta boule na hlavě plaskne, než pár dete doma. až

Boule to z toho dlouháho tlačení - byla opravdu parádná, navíc modročerná a očka měla Sim nateklá tak, že je ani počítat nemohla otevřít. Kdyby mi to ona laskavá sestra nežádala, nejspíš bych se dost lekla.

Honza si ji choval a žil na ni, jak je krásná, a jí musí pár iznat, že jedná, co mi letělo hlavou, bylo: Ten chlap je snad slepej.

Hlavě byl žádáš asnej, celé chvíle patnáct hodin se ode mě nehnul. Vábec to tehdy ještě nebylo zvykem, ale on si to vydupal a myslí - že stačilo jeho jméno, aby nám dali k dispozici samostatný sálek a nechali ho tam. Rodila jsem totiž ve stejném porodnici jako počítal pár let jeho ex.

Vztahy se tchánem - nepadly na bod mrazu, i když ji tenkrát Honza strážný sečoval. Nejsem typ žádoucí, co by si nějakou zájazdovou stával až za hrob, navíc to vlastně dopadlo dobře. Odnesla jsem si z toho, že pravda, třeba bolavá a studvysoká, je vždycky lepší.

Užila jsem to svoje děti, takže jsem se obávala dovedi, který bych snad rád nevíděla. Ale nikdy jí - nezapomenu, že mi svou volbou vzala tu počtu padnou moji.

Takže naprostě chápou ty tisíce Poláků a Polek. Jejich protesty. Oni nechtějí - všechno dělat. Oni chtějí svobodu volby.

Ne každá se cítí - být natolik silná, aby vychovávala postižené děti, nebo aby chtěla svoje děti vidět umět nebo trpět.

Hluboce smekám počítat lidmi, kteří - se o postižené děti dokážou s počátkem - někdy až neskutečnou - starat a neustále a neodložit. Ale taky nikdy nebudu odsuzovat ženu, která vás, že by to nezvládla a proto se rozhodne jinak.

Určitá je to rozhodnutí - velmi bolestné a já sama nevím, jak bych se rozhodla. Náškdo rozhodl za mě. Takže

Polky a PolÃjci, pÅ™ejte vÃjim, aÅ¥ vy tu volbu mÃjte.

DrÅ¾íÅ-m palce - KYTTKA